

ครู....

นำเสนอเมื่อ : 28 ธ.ค. 2551

ครู ความหมายของคำว่าครูที่แท้จริง

ครู มาจากคำว่า ครู แปลว่าหนัก ภาระที่ครูจะต้องนำลูกศิษย์ไปให้พ้นปากเหี่ยวปากกา ภาระที่ครูจะต้องนำลูกศิษย์เห็บบรรลุมรรค ผลนิพพานไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ เป็นภาระที่หนัก....

ในทางจิตวิญญาณ ความหมายของครูหมายความว่าอย่างไร

ทางจิตวิญญาณถ้าไม่มีครูเราก็จะไม่สามารถเข้าถึงพระธรรมอันประเสริฐได้นั้นคือพระไตรปิฎก

เพราะฉะนั้นก่อนที่จะนึกถึงพระไตรปิฎก ก่อนที่จะกล่าวคำอาราธนาขอไตรสรณคมน์เป็นที่ระลึกถึง

ชาววิเวกจะกราบครูบาอาจารย์เสียก่อน ขอยึดถือครูบาอาจารย์เป็นที่พึ่งที่ระลึกก่อน

เพราะถ้าไม่มีครูที่ดีแล้วก็จะไม่มีคุณสมบัติอันสมบูรณ์ของไตรสรณคมน์

เวลาที่เขาทำพิธีรับศิษย์อาจารย์นั้นเขาจะไม่ทำพิธีเพื่อ เขาไม่รับลูกศิษย์นบรอยนบพัน

แต่ถ้าอาจารย์ท่านได้รับลูกศิษย์แล้ว ลูกศิษย์จะต้องไปแสวงอาจารย์เมื่อเฝ้ามองแนใจแล้ว

ว่าอาจารย์ผู้นี้จะขอเป็นครูของเรา หมายถึงว่าเขาจะต้องมีความผูกพันกับชีวิตของเราไม่ใช่ว่าจนสิ้นชีวิตชาตินี้

แต่ไปจนบรรลุมรรคผลนิพพาน จะเห็นความสัมพันธ์อันงดงามระหว่างครูกับศิษย์

เมื่อครูตายครูก็จะไปบอกศิษย์แมจะอยู่คนละภพกันแล้ว ก็ยังติดตามดูแลลูกศิษย์

เพราะว่าท่านมีความรับผิดชอบต่อบุคคลศิษย์เพื่อจะประคับประคองให้ไปถึงฝั่งพระนิพพาน อาตมาคิดว่า

เรื่องตอนที่สาม 2 เป็นเรื่องที่โทกภาพความสัมพันธ์กับศิษย์กับอาจารย์ได้ดีที่สุดเล่มหนึ่ง ถ้าใครสนใจก็ลองหาอ่านเอา

เมื่อเป็นอย่างไรการรับเป็นศิษย์เป็นอาจารย์กันนั้นต้องทุ่มเท เสียชีวิตให้ลูกศิษย์ได้บรรลุธรรมอันสูงสุด

บางครั้งอาจารย์จะเก่งอีกทางหนึ่ง แต่ไม่เก่งอีกทางหนึ่ง แต่เห็นวิทยาศาสตร์แขนงนี้จะช่วยลูกศิษย์ได้

สมมติว่าอาจารย์ ก. ได้รับนาย ข. เป็นลูกศิษย์ และนาย ข. ก็ถือว่า นาย ก. เป็นครูของครู

เป็นครูดั้งเดิมครูองค์ประทุม เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่านาย ข. ครูจะมีความรู้เรื่องนี้ ๆ ซึ่งตัวอาจารย์เองไม่มี

อาจารย์ก็จะทำหน้าที่ติดต่อให้ขอให้ลูกศิษย์ไปอยู่กับอาจารย์ท่านใดที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

เป็นพิเศษอย่างนี้ก็แสดงว่าอาจารย์ของวิเวกวัชรยานไม่มีพวกไม่แบ่งเขาแบ่งเราไม่เป็นอาจารย์ของคนใดคนหนึ่ง

เมื่อเราระลึกถึงครูใกล้ตัวที่สุดของเราก็คือแม่ สูงสุดของเราก็คือ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นบรมครู ทำไมจึงยกให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นบรมครู

เพราะว่าความจริงที่ท่านคนพูนั่นเป็นความจริงอันประเสริฐ

ที่จะช่วยเหลือเราสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ก้าวล่วงความทุกข์ไปได้ก็คือครูคนสำคัญของเรา

ที่เราจะต้องมีเป้าหมายดำเนินตามรอยพระบาทของท่าน

ลูกศิษย์ที่ดีต้องก้าวกับการเสียสละของครู ครูที่ดีก็ต้องมีอุทิศสาคะ

วิริยะการที่จะเสียสละให้ลูกศิษย์ให้ได้ศักยภาพอย่างเต็มที่ ลองพิจารณาตัวเองว่าเราเป็นครูที่ดีหรือเปล่า

มีศิษย์ที่ดีหรือเปล่า เอาสองอย่างนี้เข้ามาพิจารณา แล้วเราจะคอย ๆ เติบโตขึ้นมาด้วยกัน นำไปสู่ชีวิตที่ประเสริฐ

ทั้งศิษย์ และครู เมื่อถึงจุดนั้น ศิษย์ก็เป็นครู ครูก็เป็นศิษย์

ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับครูก็เปรียบเหมือนสายรุ้งเช่นกัน หากเราเป็นครูเราก็ต้องเป็นครูที่ดี

หากเราเป็นศิษย์เราก็ต้องเป็นศิษย์ที่ดี.....

ที่มา www.thaibhikkhunis.org